

แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด”
ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง
ตำบลสวนแตง อำเภอละแม จังหวัดชุมพร

คำนำ

ตามที่ กระทรวงมหาดไทยได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนให้เกิดความต่อเนื่อง และเป็นไปตามแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ -๒๕๗๐) และให้จังหวัดดำเนินการขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าว โดยจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการฯและอาจปรับปรุง/เพิ่มเติม ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับการดำเนินงานในพื้นที่ของหน่วยงานต่อไป

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง จึงได้จัดทำ แผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ พร้อมทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์การลด ปริมาณขยะมูลฝอยและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่โดยใช้ ๓ช : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำกลับมาใช้ใหม่ หรือ ๓Rs : Reduce Reuse and Recycle ภายใต้กรอบการดำเนินงาน จำนวน ๓ ระยะได้แก่ ต้นทาง กลางทางและปลายทาง เพื่อลดปริมาณขยะและส่งเสริมการคัดแยกขยะที่ต้นทาง จัดทำระบบเก็บขนอย่างมีประสิทธิภาพ และขยะมูลฝอย ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการต่อไป

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ หลักการและเหตุผล	
- หลักการและเหตุผล	๑
- แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๗๐)	๒
- กรอบแนวคิด	๒
- บทบาทและหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานภายใต้กระทรวงมหาดไทย ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ(พ.ศ.๒๕๖๕-๒๕๗๐)	๓ - ๗
ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
- ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง	๘
- ข้อมูลด้านการเมือง/การปกครอง	๘
- ข้อมูลด้านลักษณะภูมิประเทศ	๙
- ข้อมูลด้านภูมิอากาศ	๙
- ข้อมูลด้านแหล่งน้ำธรรมชาติ	๑๐
- ข้อมูลเส้นทางคมนาคม	๑๐
ส่วนที่ ๓ ตัวชี้วัด/เป้าหมายการดำเนินการ	
- เป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน	๑๑
- ตัวชี้วัดเป้าประสงค์เป้าหมาย	๑๑ - ๑๒
ส่วนที่ ๔ การแปลงแผนสู่การปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย	
- กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการมูลฝอย ประจำปี ๒๕๖๙	๑๓
- เป้าหมาย	๑๓
- ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	๑๓
- มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการมูลฝอยชุมชน	๑๔
ส่วนที่ ๕ โครงการ/กิจกรรมแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙	
- มาตรการที่ ๑ มาตรการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)	๑๗
- มาตรการที่ ๒ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กลางทาง)	๑๗
- มาตรการที่ ๓ มาตรการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย ให้ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง (ปลายทาง)	
- มาตรการที่ ๔ มาตรการด้านการบริหารจัดการ	๑๘

ส่วนที่ ๑

หลักการและเหตุผล

๑. หลักการและเหตุผล

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ถือเป็นภารกิจสู่การขับเคลื่อน Sustainable Development Goals : SDGs ภายใต้เป้าหมายที่ ๑๒ สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าประสงค์ที่ ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี ๒๕๗๓ และเป้าหมายที่ ๑๓ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น เป้าประสงค์ที่ ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และ การวางแผนระดับชาติ แม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับ-สหประชาชาติ แต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความเป็น เจ้าของพื้นที่ร่วมผลักดันตามเป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น โดยหลักการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงมหาดไทย จึงได้เร่งผลักดันให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศเริ่มดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) : ซึ่งได้สิ้นสุดในปี ๒๕๖๔ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) เพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการขับเคลื่อนการแก้ไขภาวะมลพิษจากขยะที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ความเดือดร้อนและสุขภาพอนามัยของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาและบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปและสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล พันธกรณีระหว่างประเทศ การควบคุมป้องกันการเกิด ของเสียจากต่างประเทศ (Trans - boundary Movement of Wastes and Recyclables) รวมถึงสถานการณ์ โรคระบาดใหม่ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-๑๙) โดยใช้หลักการจัดการสมัยใหม่ตามหลักสากล ที่นานาอารยประเทศใช้บริหารจัดการขยะให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ แนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน – เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) หลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP : Polluter Pays Principles) การมีส่วนร่วมของภาครัฐและภาคเอกชน ในการจัดการขยะ (Public Private Partnership) หลักการขยายขอบเขตความรับผิดชอบของผู้ผลิตตามหลักการ Extended Producer Responsibility (EPR) และของผู้บริโภคตามหลักการ Extended Consumer Responsibility (ECR) โดยแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

กระทรวงมหาดไทยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นหนึ่งในหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการ บริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่ในด้าน ต่าง ๆ เช่น ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการคัดแยกตั้งแต่ต้นทาง การจัดทำระบบเก็บขนไม่มีประสิทธิภาพ ขยะมูลฝอยชุมชนไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและยังกำจัดไม่หมด รวมถึงการบริหารจัดการของหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบยังขาด

ประสิทธิภาพและทั่วถึง ที่ผ่านมากกระทรวงมหาดไทยได้แก้ไขปัญหามลพิษ มลพิษชุมชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง โดยการขับเคลื่อนกระบวนการผ่านแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี ซึ่งได้ ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

๒. แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

แผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔) มุ่งเน้นไปที่ การจัดการขยะ ณ ปลายทาง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการลดการเกิดขยะ การนำของเสียกลับมาใช้ซ้ำ และใช้ประโยชน์ใหม่ตามหลักการ ๓Rที่แหล่งกำเนิดต่าง ๆ การส่งเสริมการกำจัดขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม ด้วยการใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และการแปรรูปผลิตพลังงานอย่างเหมาะสม การกำจัดขยะมูลฝอยตกค้าง จากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ดำเนินการไม่ถูกต้อง จากผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทฯ จะเห็นได้ว่าการบริหาร จัดการขยะมูลฝอยยังไม่บรรลุตามเป้าหมายแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ต้องการยกระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยให้ความสำคัญกับ การจัดการที่ต้นทางตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์เพื่อป้องกันการเกิดขยะ ตั้งแต่การออกแบบ การผลิตผลิตภัณฑ์ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco - design) ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน โดยการเลือกใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ซ้ำ และเรียกคืนกลับไปรีไซเคิล การคัดแยกขยะมูลฝอย ณ ต้นทาง สอดคล้อง กับรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอย ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุด ทั้งในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องกำจัด ให้น้อยที่สุด (Final disposal)

๓. กรอบแนวคิด

แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดยมีมาตรการ และแนวทางการจัดการที่ครอบคลุมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การออกแบบ การผลิต การจัดจำหน่าย การบริโภค การคัดแยกและนำกลับมาใช้ใหม่ และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ดังนี้

๑. การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco - design) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การกำหนดหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ในการร่วมรับผิดชอบผลิตภัณฑ์ของตนตลอดวัฏจักรชีวิต ตามหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility : EPR) ในการจัดการขยะพลาสติก ขยะบรรจุภัณฑ์ ขยะอาหาร ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

๒. การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้สินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำ การเรียกคืนกลับไป รีไซเคิล โดยผู้ประกอบการ การลดหรืองดใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ และการสร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material recovery) และพลังงาน (Energy recovery) ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final disposal)

๓. การจัดการ ฌ ปลายทาง จะใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) ตามที่กำหนดไว้ในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ โดยจัดให้มีระบบ กำจัดแบบผสมผสานโดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย เช่น ระบบคัดแยกและนำกลับคืนวัสดุ รีไซเคิล การเผาเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องฝังกลบให้น้อยที่สุด

๔. การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ เพื่อสนับสนุนให้การจัดการขยะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การพัฒนากฎหมายเพื่อกำหนดรูปแบบ แนวทางในการจัดการ และบทบาทหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้อง ในการจัดการขยะ เช่น การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์การจัดการขยะบรรจุภัณฑ์ การจัดการขยะพลาสติก เป็นต้น การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ เพื่อแก้ปัญหาข้อติดขัดในการจัดการขยะ การพัฒนาและเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจ ในการแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำองค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชน รวมถึงการวิจัยพัฒนานวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดการขยะ

๔. บทบาทและหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานภายใต้กระทรวงมหาดไทย ภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

ปัจจุบันแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานภายใต้กระทรวงมหาดไทยไว้ ดังนี้

กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอย และของเสีย อันตราย ชุมชนในพื้นที่ทั่วประเทศ โดยดำเนินการ ๓ มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ ๑ การจัดการขยะที่ต้นทาง

➤ ขยะอาหาร (Food Waste)

๑) ป้องกันและลดการเกิดขยะอาหารในภาคผู้จำหน่ายอาหาร เช่น ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต และตลาด ภาคผู้ประกอบการอาหารหรือโรงแรม อาทิ ภัตตาคาร และร้านอาหาร โดยพัฒนาและประยุกต์เป็น แนวปฏิบัติที่ดีเพื่อยกระดับการควบคุมและป้องกันขยะอาหารจากแหล่งกำเนิด และลดการเกิดอาหารส่วนเกิน โดยส่งเสริมการนำอาหารส่วนเกิน ไปแบ่งปันให้กับผู้ด้อยโอกาส และผู้มีรายได้น้อย

๒) ป้องกันและลดการเกิดขยะอาหารในภาคผู้บริโภค โดยเพิ่มความรู้ให้กับผู้บริโภคในการลด การเกิดขยะอาหาร และการจัดระบบที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระบบกำจัดขยะปลายทางในการคัดแยกและ นำขยะอาหารไปใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า

๓) จัดทำองค์ความรู้และระบบข้อมูลขยะอาหาร

➤ มูลฝอยติดเชื้อ (Infectious Waste)

๑) จัดทำแนวทางการปฏิบัติในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิด ทั้งจากบ้านเรือนและ ชุมชน ให้มีมาตรฐานการปฏิบัติงานแก่ผู้ปฏิบัติงานในทุกแหล่งกำเนิด และประชาชนให้มีการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ อย่างถูกต้อง ในทิศทางเดียวกัน

๒) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานจากแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อ อาทิ ผู้ก่อให้เกิด มูลฝอย โรงพยาบาล คลินิก สถาบันการศึกษา ผู้ป่วย สถานพยาบาลสัตว์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการ มูลฝอยติดเชื้อ

๓) ส่งเสริมการใช้หลักการ ๓Rs ด้วยวิธีการใช้ซ้ำ (Reuse) หรือรีไซเคิล (Recycle) โดยทำให้ ปราศจากเชื้อโรค ก่อนนำกลับมาใช้ใหม่ หรือมีความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงาน

➤ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

๑) ส่งเสริมให้สถานประกอบการลดปริมาณการใช้สารอันตรายหรือใช้สารอื่นทดแทน ในกระบวนการผลิต และมีการคัดแยกของเสียไปใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด เพื่อลดปริมาณกากอุตสาหกรรม ที่เป็นอันตรายที่ต้องนำไปกำจัดขั้นสุดท้ายให้เหลือน้อยที่สุด

๒) ศึกษารูปแบบหรือรูปแบบที่ส่งเสริมให้บ้านเรือน กิจการบางประเภท และแหล่งกำเนิดขยะ ขนาดใหญ่ต่าง ๆ มีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง ตามประเภทที่สอดคล้องกับรูปแบบหรือเทคโนโลยี การกำจัดขยะมูลฝอย โดยใช้กลไกหรือแรงจูงใจ ที่เกี่ยวข้องกับการคืนประโยชน์กลับให้กับบ้านเรือน กิจการ บางประเภท หรือแหล่งกำเนิดขยะขนาดใหญ่ที่มีการคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทาง จัดให้มีระบบหรือวิธีการที่เอื้อต่อ การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างต้นแบบพื้นที่ หรือจังหวัดที่มีการจัดการขยะมูลฝอย ณ กลางทาง

๓) พัฒนาระบบหรือรูปแบบที่ส่งเสริมให้บ้านเรือน กิจการบางประเภท และแหล่งกำเนิดขยะ ขนาดใหญ่ต่าง ๆ มีการคัดแยกขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง ตามประเภทที่สอดคล้องกับรูปแบบหรือเทคโนโลยี การกำจัดขยะมูลฝอย โดยใช้กลไกหรือแรงจูงใจ ที่เกี่ยวข้องกับการคืนประโยชน์กลับให้กับบ้านเรือน กิจการ บางประเภท หรือแหล่งกำเนิดขยะขนาดใหญ่ที่มีการคัดแยกขยะ ตั้งแต่ต้นทาง จัดให้มีระบบหรือวิธีการที่เอื้อต่อ การเก็บรวบรวมขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งสร้างต้นแบบพื้นที่ หรือจังหวัดที่มีการจัดการขยะมูลฝอย ณ กลางทาง

มาตรการที่ ๒ การเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะ

➤ ขยะมูลฝอย

๑) ขับเคลื่อนให้มีจำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้อง เพียงพอที่จะรองรับปริมาณ ขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมได้และให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ โดยการจัดลำดับความสำคัญของกลุ่มองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยแบบรวมศูนย์ และส่งเสริมให้เอกชนร่วมทุนโดยเฉพาะกลุ่มพื้นที่ขนาดกลาง ที่มีศักยภาพการนำขยะไปใช้ประโยชน์และใช้เป็นพลังงานทดแทนในการผลิตไฟฟ้า โดยเฉพาะในเขตเศรษฐกิจ พิเศษ เขตควบคุมมลพิษ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และพื้นที่ใกล้โรงปูนซีเมนต์หรือนิคมอุตสาหกรรม

๒) กำหนดรูปแบบ/มาตรฐานการจัดการขยะโดยมุ่งเน้นเทคโนโลยีการจัดการแบบผสมผสาน ที่เหมาะสมกับการจัดการต้นทาง บริบทของพื้นที่และองค์ประกอบของขยะมูลฝอย การผลิตพลังงานที่ให้เอกชน เข้าร่วมดำเนินงาน หรือรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างง่ายที่สามารถลดการเกิดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสม กับลักษณะขององค์ประกอบขยะ หรือบริบทด้านเศรษฐกิจ และสังคมของพื้นที่นั้น ๆ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

➤ ของเสียอันตรายชุมชน

๑) จัดทำรูปแบบ หลักเกณฑ์ มาตรฐานการจัดการของเสียอันตรายชุมชนเพื่อให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจัดการของเสียอันตรายชุมชนในภาพรวมของจังหวัด ตั้งแต่การเก็บรวบรวมการเก็บกัก และการส่งไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยนำรูปแบบหรือแนวทาง การดำเนินงานด้านการจัดการของเสียอันตรายชุมชนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบมาพัฒนาและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ตนเอง

๒) สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามารับรีไซเคิล หรือกำจัดของเสียอันตรายชุมชนให้มากขึ้น ครอบคลุมทุกภูมิภาค โดยสนับสนุนการลงทุนในการจัดการของเสียอันตรายชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสนับสนุน การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ตามหลักการ Circular economy

➤ มวลฝอยติดเชื้อ

๑) พัฒนาและปรับปรุงระบบควบคุมกำกับติดตามการขนส่งมวลฝอยติดเชื้อโดยการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Digital Tracking) ที่มีประสิทธิภาพ และง่ายต่อการใช้งาน

๒) เพิ่มศักยภาพระบบกำจัดมวลฝอยติดเชื้อ โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพ ดำเนินการระบบกำจัดมวลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวมให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค และส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุน ในการสร้างระบบจัดการมวลฝอยติดเชื้อ เพื่อรองรับปริมาณมวลฝอยติดเชื้อที่เพิ่มสูงขึ้นจากชุมชน

๓) ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกำกับดูแล ให้มีการเก็บรวบรวมมวลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดในชุมชน และนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

➤ กากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย

๑) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งโรงงานรีไซเคิลและสถานที่กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุมทุกภูมิภาค เพื่อให้สามารถจัดการกากอุตสาหกรรม ของเสีย อันตรายชุมชน และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกิดขึ้นทั่วประเทศอย่างเหมาะสม ทั้งในด้านชนิดและปริมาณ ซึ่งจะช่วยให้มีการนำกากอุตสาหกรรมและของเสียอันตรายไปจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการมากยิ่งขึ้น เนื่องจากต้นทุนค่าขนส่งในการจัดการกากอุตสาหกรรมและของเสียอันตราย ของผู้ประกอบการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมลดลง

๒) กำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดกับสถานที่ที่มีการดำเนินการจัดการขยะหรือ กากของเสียที่เป็นอันตรายที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยรับซื้อของเก่า และโรงงานรีไซเคิลทุกประเภท โรงงานหรือสถานประกอบกิจการถอดแยกซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ สถานที่รับคืนซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สถานที่กำจัดมวลฝอยติดเชื้อ และสถานที่กำจัดกากของเสียอุตสาหกรรม

๓) กำหนดหลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการที่เหมาะสมในการกำกับดูแลการจัดการกากของเสียที่เกิด จากสถานประกอบการขนาดเล็กที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน ภายใต้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒

๔) กำหนดแนวทางการจัดการขยะที่ยังไม่มีระบบการจัดการ หรือขยะที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดว่าจะจะเป็นปัญหาในอนาคต ได้แก่ ขยะจากการก่อสร้างและ การรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง ซากรถยนต์ และซากแบตเตอรี่ ซากรถยนต์ไฟฟ้า ซากโซล่าเซลล์จากชุมชน ของเสียจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และของเสียจากการเลิกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เติมปรอท

มาตรการที่ ๓ การพัฒนาเครื่องมือบริหารจัดการขยะ

๑. พัฒนากฎหมายให้ครอบคลุมการจัดการที่ 'ต้นทางตาม Product Life Cycle ตั้งแต่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต การบริโภค และการจัดการภายหลังจากการบริโภค โดยการพัฒนากฎหมายเดิม เช่น การเพิ่มเติมหมวด/มาตรา ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพัฒนากฎหมายใหม่ตามหลักการ EPR หรือเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการจัดการขยะให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. ผลักดันการออกกฎหมายการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ให้มีผลบังคับใช้

๓. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของเสียอันตรายชุมชน เพื่อกำหนดอำนาจ และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีความชัดเจน เพื่อให้สามารถบริหารจัดการได้ตามกฎหมายดำเนินงาน ได้อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับในการเป็นศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัด

๔. ส่งเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในการจัดการของเสีย อันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อจากแหล่งกำเนิดในชุมชน และกากของเสียอันตรายจากสถานประกอบการขนาดเล็ก ตั้งแต่การคัดแยกที่ต้นทางจนถึงการกำจัดและบังคับใช้อย่างเข้มงวด

๕. พัฒนา ปรับปรุงและเชื่อมโยงฐานข้อมูลการจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อและกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และข้อมูลที่เป็นสำเนาสำหรับการวางแผน การกำกับดูแลและ การแก้ไขปัญหาให้เป็นข้อมูลชุดเดียวกัน สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖. จัดทำองค์ความรู้เกี่ยวกับจัดการขยะมูลฝอย ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากอุตสาหกรรมที่เป็นอันตราย และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ ความตระหนักให้กับประชาชนและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย น่าสนใจ เข้าใจง่าย และเข้าถึง กลุ่มเป้าหมาย

๗. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมจัดการขยะ อาทิ นวัตกรรมสำหรับ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทดแทนพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว เทคโนโลยีรีไซเคิลและอัพไซเคิล นวัตกรรมการนำขยะไปใช้ ประโยชน์ที่เหมาะสมกับศักยภาพของชุมชน นวัตกรรมจัดการขยะอาหาร นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีการจัดการ ขยะมูลฝอยสำหรับกลุ่มพื้นที่ขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งพื้นที่เกาะ เทคโนโลยีการจัดการซากโซล่าเซลล์ จากชุมชนการสร้างเครือข่าย/ศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในระดับ ชุมชน (Innovation center)

๒.๒ จังหวัด เป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอดนโยบายหลัก การกำกับ ติดตาม เร่งรัดการดำเนินการ ด้านการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของพื้นที่ โดยดำเนินการ ดังนี้

๑) จัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัด

๒) เร่งรัดการดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างภายในจังหวัดให้หมดไป โดยกำกับดูแลองค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นดำเนินการปิด และ/หรือปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิมให้ถูกต้อง

๓) สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่และจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมในทุกจังหวัด [ขนาดใหญ่ (L) ขนาดกลาง (M) ขนาดเล็ก (S)] โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน และส่งเสริมให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในการจัดการขยะ มูลฝอย

๔) สนับสนุนให้มีศูนย์รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนของจังหวัดหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการลด คัดแยก ขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่ต้นทางให้กับประชาชน และสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการลด คัดแยกและนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์

๖) ติดตามและกำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายภายในจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมถึงให้มีการรายงานผลการดำเนินงาน

๗) สนับสนุนการจัดหาพื้นที่ในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๘) สนับสนุนการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และสามารถเข้าร่วมรับรู้ ให้ข้อเสนอแนะ ร่วมตัดสินใจและร่วมมือในการดำเนินโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายตั้งแต่ต้น

๙) รับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานปฏิบัติการในระดับพื้นที่ โดยดำเนินการ ดังนี้

- ๑) ร่วมกับจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นและของจังหวัด
- ๒) ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างภายในพื้นที่ให้หมดไป โดยดำเนินการปิด และ/หรือปรับปรุงฟื้นฟู สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเดิมให้ถูกต้อง
- ๓) ดำเนินการลดและคัดแยกขยะมูลฝอยในพื้นที่ และจัดระบบการเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอย และของเสียอันตรายชุมชนแบบแยกประเภท เพื่อส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๔) รวมกลุ่มพื้นที่และจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมในทุกจังหวัด [ขนาดใหญ่ (L) ขนาดกลาง (M) ขนาดเล็ก (S)] โดยใช้เทคโนโลยีแบบผสมผสาน ส่งเสริมให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในการจัดการขยะมูลฝอย และได้รับ การยอมรับจากประชาชนในพื้นที่
- ๕) เตรียมการในการหาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อรองรับการจัดการขยะมูลฝอย
- ๖) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยภายใต้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เช่น การคัดแยก การเก็บรวบรวม การเก็บขนและกำจัดขยะมูลฝอย การจัดเก็บค่าธรรมเนียม การเก็บขน และกำจัด ขยะมูลฝอยให้เหมาะสม เป็นต้น รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย
- ๗) จัดตั้งศูนย์แลกเปลี่ยนเรียนรู้การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายชุมชนในระดับท้องถิ่น
- ๘) ติดตามและบังคับใช้กฎหมายกับเอกชนผู้รับจ้างในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อให้เอกชนดำเนินการ จัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่บริการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ๙) ดำเนินการให้ข้อมูลข่าวสาร ให้ประชาชนสามารถเข้าร่วมรับรู้ ให้ข้อเสนอแนะ ร่วมตัดสินใจ และร่วมมือ ในการดำเนินโครงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายตั้งแต่ต้น
- ๑๐) รับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็น ของ ประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือระเบียบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

ส่วนที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ประวัติความเป็นมา

ที่มาของชื่อ "สวนแตง" ชื่อตำบล "สวนแตง" มีประวัติเล่าขานสืบต่อกันมาว่า ในสมัยอดีตพื้นที่บริเวณนี้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างมาก ราษฎรส่วนใหญ่นิยมประกอบอาชีพทำสวน โดยเฉพาะการปลูก "แตง" (คาดว่าแตงกวาหรือแตงเมลอนพื้นเมือง) ซึ่งได้ผลผลิตดีและมีรสชาติอร่อยจนเป็นที่เลื่องลือประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นที่ราบลุ่มสลับที่ราบเชิงเขา เหมาะแก่การทำไร่ทำสวน ชาวบ้านจึงเรียกขานพื้นที่แถบนี้ว่า "สวนแตง" จนกลายเป็นชื่อตำบลในที่สุด

มีการจัดตั้งในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ได้รับการยกฐานะและจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ประกาศจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร พัฒนาสาธารณูปโภค และดูแลคุณภาพชีวิตของคนในตำบลด้วยตนเอง

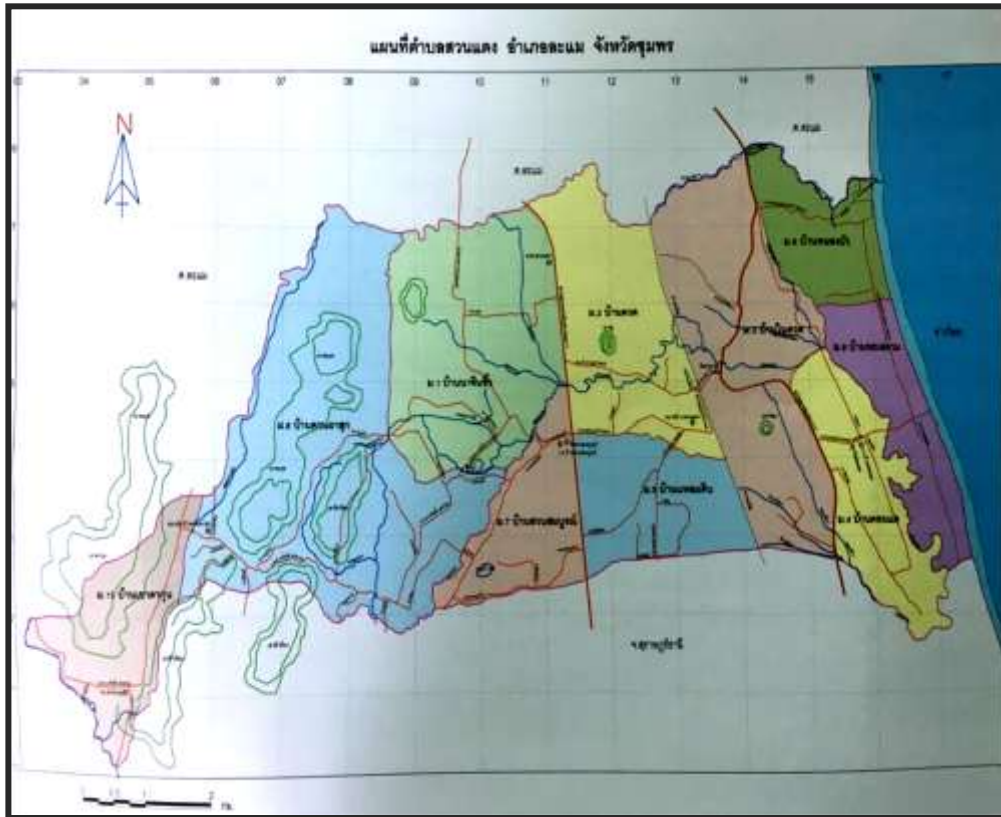
ลักษณะทางกายภาพและเขตการปกครอง ในอดีตสวนแตงเป็นชุมชนเกษตรกรรมขนาดเล็ก แต่เมื่อมีการตัดถนนสายเอเชีย (ทางหลวงหมายเลข ๔๑) ผ่านใจกลางตำบล ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีพื้นที่ประมาณ ๗๙.๕๐ ตารางกิโลเมตร (หรือประมาณ ๔๙,๖๘๗ ไร่) และมีการแบ่งเขต : ปัจจุบันแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๐ หมู่บ้าน โดยมีศูนย์กลางการบริหารอยู่ที่หมู่ที่ ๒ (บ้านควด) ซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง และแหล่งท่องเที่ยวสำคัญอย่างบ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู พัฒนาการจาก "สวนแตง" สู่ "เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ" จากเดิมที่เป็นเพียงพื้นที่ทำสวนและทำนา พัฒนาการของ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีจุดเปลี่ยนสำคัญเมื่อมีการค้นพบและพัฒนา "บ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู" ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับจังหวัด ทำให้บทบาทของ องค์การบริหารส่วนตำบลเปลี่ยนจากการดูแลเพียงภาคเกษตรกรรม มาเป็นการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพควบคู่ไปด้วยประวัติและความเป็นมาของ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง (อบต.สวนแตง) อำเภอละแม จังหวัดชุมพร มีพัฒนาการควบคู่ไปกับการขยายตัวของชุมชนเกษตรกรรมริมถนนสายเอเชีย และการยกระดับการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย จากเดิมที่เป็นเพียงพื้นที่ทำสวนและทำนา พัฒนาการของ อบต.สวนแตง มีจุดเปลี่ยนสำคัญเมื่อมีการค้นพบและพัฒนา "บ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู" ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับจังหวัด ทำให้บทบาทของ อบต. เปลี่ยนจากการดูแลเพียงภาคเกษตรกรรม มาเป็นการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และสุขภาพควบคู่ไปด้วย

๒. ข้อมูลด้านการเมือง/การปกครอง

ที่ตั้งและอาณาเขต องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอละแม มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๘.๒๓ ตารางกิโลเมตร (หรือประมาณ ๓๐,๑๔๘ ไร่) โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้:

- ทิศเหนือ: ติดต่อกับ ต.ละแม และ ต.ทุ่งควายวัด อ.ละแม
- ทิศใต้: ติดต่อกับ ต.คันธุลี อ.ท่าชนะ จ.สุราษฎร์ธานี (เขตรอยต่อจังหวัด)
- ทิศตะวันออก: ติดต่อกับ ต.ละแม อ.ละแม (พื้นที่ชายฝั่งอ่าวไทย)
- ทิศตะวันตก: ติดต่อกับ ต.ทุ่งหลวง อ.ละแม

แผนที่แสดงที่ตั้งและอาณาเขต

๓. ข้อมูลด้านลักษณะภูมิประเทศ (Topography) พื้นที่ของตำบลสวนแตงมีความหลากหลายทางกายภาพสูง แบ่งออกเป็น ๓ โซนหลัก :
- **พื้นที่ราบเชิงเขาและที่สูง:** อยู่ทางทิศตะวันตกและทิศใต้ (หมู่ที่ ๑, ๗, ๘, ๑๐) พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนปาล์ม น้ำมัน และยางพารา มีภูเขาหินปูนที่เป็นแหล่งกำเนิดของ **บ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู**
 - **พื้นที่ราบลุ่มตอนกลาง:** เป็นที่ตั้งของชุมชนหนาแน่น ร้านค้า และศูนย์ราชการ มีแหล่งน้ำและห้วยหลายสายไหลผ่าน
 - **พื้นที่ชายฝั่งทะเล:** อยู่ทางทิศตะวันออก (หมู่ที่ ๖, ๙) มีแนวชายหาดยาวประมาณ ๗ กิโลเมตร (หาดหนองบัวและหาดทะเลงาม) ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทราย
๔. ข้อมูลด้านลักษณะภูมิอากาศ (Climate) มีลักษณะแบบมรสุมเมืองร้อน มี ๒ ฤดูหลัก :
- **ฤดูร้อน:** (กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม) อากาศค่อนข้างร้อนแต่มีความชื้นสูง
 - **ฤดูฝน:** (มิถุนายน - มกราคม) มีฝนตกชุกหนาแน่น โดยเฉพาะในช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ (พฤษภาคม - มกราคม) ซึ่งอาจทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากในพื้นที่ราบลุ่มได้

๕. ข้อมูลด้านแหล่งน้ำตามธรรมชาติ

- ลำห้วย/ลำน้ำ: มีทั้งหมด ๑๖ สาย ที่สำคัญ เช่น ห้วยดวด, ห้วยวังฆ้อง และห้วยปักโขน ซึ่งเป็นแหล่งน้ำหลักในการทำเกษตร
- บึง/หนองน้ำ : มีประมาณ ๘ แห่ง กระจายอยู่ตามหมู่บ้านต่างๆ

๖. ข้อมูลด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land Use)

- พื้นที่เกษตรกรรม: ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่ทั้งหมด (ปลูกปาล์ม, ยาง, ทุเรียน)
- พื้นที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม: ประมาณ ๑๕% (หนาแน่นตามแนวถนนเอเชีย ๔๑ และย่านชุมชน)
- พื้นที่อนุรักษ์/ที่สาธารณะ: ประมาณ ๕% (บริเวณเขาพลูและชายหาด)

๗. ข้อมูลด้านเส้นทางคมนาคมสายหลัก (ทางหลวง)

- ทางหลวงเอเชียสาย ๔๑ (ถนนสายเอเชีย) : เป็นถนนสายหลักที่ตัดผ่านตำบลสวนแดง เชื่อมต่อระหว่างจังหวัดชุมพรและสุราษฎร์ธานี ถนนเส้นนี้คือเส้นเลือดใหญ่ของการคมนาคมขนส่งสินค้าเกษตร (ปาล์ม, ยาง, ผลไม้) และการเดินทางลงสู่ภาคใต้ตอนล่าง
- ถนนทางหลวงชนบท : มีเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านและตำบลใกล้เคียง เช่น เส้นทางที่เชื่อมจากถนนสายเอเชียเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวอย่างบ่อน้ำร้อนถ้ำเขาพลู หรือเส้นทางไปสู่เขตชายฝั่งทะเล (หาดหนองบัว)

ส่วนที่ ๓

ตัวชี้วัด/เป้าหมายการดำเนินการ

๑. เป้าประสงค์ของแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๑. ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน
๒. ขยะอินทรีย์ครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์
๓. ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการบริหารจัดการ และสร้างมูลค่าเพิ่ม ผ่านการจัดสวัสดิการให้สมาชิก
๔. ขยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนขยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ
๕. ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๖. มูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้น
๗. ประชาชนในพื้นที่ที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหา ขยะปริมาณในการจัดการ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก

๒. ตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๒.๑ ด้านการบริหารจัดการขยะต้นทาง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงให้อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลกดำเนินการจัดกิจกรรมร่วมกับ กลุ่ม “บวร” เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๒. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเปิดและดำเนินกิจกรรมของธนาคารขยะเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๓. จังหวัดมีการจัดทำและดำเนินการตามแผนขับเคลื่อนโครงการถังขยะเปียกลดโลกร้อนของ องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๔. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการประสานความร่วมมือกับผู้ประกอบการในพื้นที่ลด หรือ เลิกใช้โฟมและบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียว (Single – use plastics) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงมีกิจกรรมสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยะรีไซเคิลชุมชนเป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๖. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงดำเนินการสำรวจและจัดทำข้อมูลสถิติท้องถิ่นเกี่ยวกับการ บริหารจัดการขยะ ตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒.๒ ด้านการจัดการขยะกลางทาง

๑. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ และ/หรือสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่ง เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการวางระบบเก็บขนขยะแยกประเภท หรือมีมาตรการ จัดการขยะมูลฝอยแยกประเภทให้สอดคล้องกันพื้นที่ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐
๓. จังหวัดมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมอบรับขยะรีไซเคิลของจังหวัด เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๔. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงมีการขนของเสียอันตรายชุมชนไปยังจัดรวบรวมนของเสียอันตรายของจังหวัด หรือมีการนำไปส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงมีระบบหรือมาตรการรองรับการรวบรวมนมูลฝอยติดเชื้อชุมชน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒.๓ ด้านการจัดการขยะปลายทาง

๑. ขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๘๐

๒. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงในกลุ่มพื้นที่การจัดการมูลฝอย (Clusters) มีการจัดทำแผนบริหารจัดการขยะของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) และกลไกในการติดตามประเมินผลในการดำเนินการขับเคลื่อนแผนบริหารจัดการขยะของกลุ่มพื้นที่ในการจัดการมูลฝอย (Clusters) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตงดำเนินการปิดหรือปรับปรุงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง เป้าหมายร้อยละ ๖๕

๔. จังหวัดมีมาตรการส่งกำจัดและรายงานผลการจัดการของเสียอันตรายชุมชน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๕. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้ออย่างถูกวิธี เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒.๔ ด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

๑. จังหวัดมีการนำเสนอเรื่องการบริหารจัดการขยะ เข้าสู่วาระการประชุมคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อมและมูลฝอยจังหวัด/คณะกรรมการจังหวัด/ที่ประชุมระดับจังหวัดอื่น ทุกเดือน เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

๒. จังหวัดมีการซื้อคาร์บอนเครดิตจากโครงการถังขยะเปียก ลดโลกร้อนขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง มีการบันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อปท. (รายปี มผ.๑) และรายเดือน (มผ.๒)) เป้าหมายร้อยละ ๑๐๐

ส่วนที่ ๔

การแปลงแผนสู่การปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอย

จังหวัดชุมพรได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า ได้จัดทำแผนปฏิบัติการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน “จังหวัดสะอาด” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยของประเทศมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) ในการองค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง ได้ศึกษาแผนปฏิบัติการฯ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าประสงค์และตัวชี้วัด โดยมีกรอบดำเนินงาน ดังนี้

๑. กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการจัดการมูลฝอย ประจำปี ๒๕๖๙

กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการฯ แบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๔ ด้านประกอบ ด้านการจัดการขยะต้นทาง ด้านการจัดการขยะกลางทาง ด้านการจัดการขยะปลายทาง และด้านกลไกส่งเสริมการบริหารจัดการ

๒. เป้าหมาย

- ๒.๑ ขยะมูลฝอยมีการนำกลับไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น และส่งเสริมการคัดแยกขยะในชุมชน
- ๒.๒ ขยะอันตรายครัวเรือนได้รับการบริหารจัดการและนำไปใช้ประโยชน์
- ๒.๓ ขยะรีไซเคิลในชุมชนได้รับการจัดการในรูปแบบธนาคารขยะมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และสร้างมูลค่า
- ๒.๔ ขยะมูลฝอยได้รับการบริหารจัดการเพิ่มขึ้น ในการรวบรวม เก็บขนขยะ และกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒.๕ ของเสียอันตรายชุมชนและมูลฝอยติดเชื้อได้รับการบริหารจัดการและส่งกำจัดอย่างถูกต้อง
- ๒.๖ ประชาชนในพื้นที่ที่มีความตระหนักและความเข้าใจในการจัดการขยะที่ต้นทางเพิ่มขึ้น เพื่อลดปัญหาปริมาณในการจัดการ ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและการเกิดก๊าซเรือนกระจก
- ๒.๗ จังหวัดมีบทบาทในการจัดกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น
- ๒.๘ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ตัวชี้วัดเป้าประสงค์

๑. ขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ร้อยละ ๘๐ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง
๒. ขยะบรรจุภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ร้อยละ ๘๒ มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์
๓. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีจุดรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน ร้อยละ ๖๐
๔. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีจุดรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อ ร้อยละ ๑๐๐
๕. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ ร้อยละ ๑๐๐
๖. หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน ร้อยละ ๑๐๐

๔. มาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน

มาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนประสบผลสำเร็จ โดย เริ่มต้นคือ ให้ประชาชนเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอย การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนเกิดวินัยลดการบริโภคสินค้าที่ฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็น เพื่อลดอัตราการเกิดขยะมูลฝอย และ ของเสียอันตราย ณ แหล่งกำเนิด สนับสนุนการผลิตและการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้มีการใช้ซ้ำ การคัดแยกและนำขยะมูลฝอยและขยะอันตรายไปใช้ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด ก่อนการกำจัดในขั้นสุดท้าย ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจรีไซเคิล รวมถึงการสร้างแรงจูงใจให้ครัวเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการ และภาคบริการ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวคัดแยกและลดปริมาณในส่วนของภาคเอกชน ต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการใช้วัสดุที่สามารถใช้ซ้ำหรือนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ ตามหลักการ ๓RS ภาครัฐเป็นผู้นำในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายในหน่วยงาน และส่งเสริมการใช้ สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ครบวงจร ขยะมูลฝอยที่เราพบเห็นกันในชีวิตประจำวันนั้นเกิดจาก ครัวเรือน สถานประกอบการ รวมถึงสถานที่สาธารณะ ดังนั้น จึงต้อง ใช้มาตรการต่าง ๆ ในการจัดการขยะมูลฝอย ชุมชน ดังนี้

๔.๑ มาตรการการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)

เพื่อให้การจัดการขยะมูลฝอยเป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ มีประสิทธิภาพและนำ กลับมาใช้ประโยชน์ได้ รวมทั้งเพื่อป้องกันและควบคุมการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง มีแนวทางการจัดการ ดังนี้

๔.๑.๑ การใช้หลักการ ๓ Rs : Reduce Reuse และ Recycle หรือ ๓ ช : ใช้น้อย ใช้ซ้ำ และนำ กลับมาใช้ใหม่

- **Reduce (ใช้น้อย)** การใช้น้อย คือ การลดระดับการใช้ในปัจจุบัน ควบคุมปริมาณการใช้ให้อยู่ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อเป็นการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่จะเกิดขึ้น เช่น การใช้ถุงผ้าหรือตะกร้าในการซื้อของแทนการใช้ถุงพลาสติก การไม่รับถุงพลาสติก การใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนการใช้ทิชชู ใช้ปิ่นโตหรือกล่องข้าวใส่อาหารแทนการใช้โฟม การใช้แก้ว ส่วนตัวแทนการใช้แก้วครั้งเดียวทิ้ง การเลือกซื้อบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุสิ้นเปลือง แบบใช้ครั้งเดียว การบริโภคที่พอเพียง เป็นต้น

- **Reuse (ใช้ซ้ำ)** การใช้ซ้ำ คือ การนำสิ่งของที่ใช้แล้วและยังสามารถใช้งานได้ กลับมาใช้ประโยชน์อื่น เช่น การใช้ กระดาษทั้งสองหน้า การนำเสื้อผ้าที่ไม่ใช้แล้วไปบริจาค การใช้ถ่านไฟฉายแบบชาร์จใหม่ได้ การใช้ภาชนะที่สามารถ ใช้ซ้ำได้ การใช้บรรจุภัณฑ์ซ้ำหลายครั้งก่อนทิ้ง การเลือกซื้อสินค้าที่สามารถใช้ซ้ำได้ การซ่อมแซมอุปกรณ์ และ สิ่งของต่าง ๆ ไม่ทิ้งขยะ เป็นต้น

- **Recycle (นำกลับมาใช้ใหม่)** การนำกลับมาใช้ใหม่ คือ การนำวัสดุต่าง ๆ เช่น กระดาษ แก้ว พลาสติก เหล็ก อะลูมิเนียม เป็นต้น มาแปรรูปโดยกรรมวิธีต่างๆ เพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น การนำกระป๋องอะลูมิเนียมมาหลอมเป็นชาเขียว นำกล่อง เครื่องดื่ม UHT หรือถุงน้ำยาปรับผ้านุ่มมาแปรรูปเป็นกระเป๋า เป็นต้น

๔.๑.๒ การคัดแยกขยะมูลฝอยที่ต้นทาง หรือแหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย สนับสนุนและขยายผล ให้ประชาชนมีการจัดการขยะมูลฝอยที่ต้นทาง หรือแหล่งกำเนิดมูลฝอยตั้งแต่ระดับครัวเรือน สถานศึกษา สถานประกอบการ สถานที่ราชการ ศาสนสถาน สถานบริการต่าง ๆ ทั้งในชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อลด ปริมาณการเกิดขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำขยะมูลฝอย กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ให้มากที่สุด ดังนี้

- คัดแยกขยะทั่วไปออกจากขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ โดยบรรจุขยะทั่วไป ลงในถุงขยะสีน้ำเงิน และขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่บรรจุลงในถุงขยะสีเหลือง หรือถุงที่มีสัญลักษณ์หรือ ข้อความระบุอยู่บนถุงก็ได้

- คัดแยกขยะทั่วไปออกจากขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่และขยะเศษอาหารหรือ ขยะอินทรีย์ โดยบรรจุขยะทั่วไปลงในถุงขยะสีน้ำเงิน ขยะรีไซเคิลหรือขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่บรรจุลงในถุงขย สีเหลือง และขยะเศษอาหารหรือขยะอินทรีย์บรรจุลงในถุงขยะสีเขียว และขยะพิษหรืออันตรายจากชุมชนบรรจุ ลงในถุงขยะสีส้มหรือถุงที่มีสัญลักษณ์หรือข้อความระบุอยู่บนถุง

๔.๑.๓ การจัดการขยะโดยเครือข่าย “อาสาสมัครท้องถิ่นรักษ์โลก (อถล.)” เป็นเครือข่ายที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของบุคคลที่มีความสนใจ มีความสมัครใจ มีความเสียสละ และอุทิศตนในการทำงาน ด้านการจัดการ สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น ของตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อร่วมมือกันในการวางแผนและเลือกวิธีการจัดการมูลฝอยในหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งแต่ การส่งเสริม สนับสนุนการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย การใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย การเก็บ รวบรวมขยะมูลฝอย การจัดกิจกรรมร่วมกันในชุมชน เช่น การจัดตั้งธนาคารขยะ การจัดตลาดนัดขยะ การเชิญชวน เอกชนเข้ามา รับซื้อขยะในหมู่บ้าน/ชุมชน เป็นกระบอกเสียงในการสร้างความรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน ในการคัดแยกขยะ และการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอย จัดกิจกรรมร่วมกันในการทำความสะอาดในวันสำคัญต่าง ๆ การส่งเสริม การเลี้ยงไส้เดือนดิน การทำปุ๋ยหมัก ฯลฯ สำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม และบริบทของแต่ละพื้นที่

๔.๒ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กลางทาง)

เพื่อให้สามารถดำเนินการจัดระบบการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยประเภทต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การกำจัดขยะมูลฝอยต่อไปได้ มีแนวทางการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๔.๒.๑ การจัดวางภาชนะรองรับขยะแบบแยกประเภท อย่างน้อย ๒ ประเภท ไว้ในสถานที่สาธารณะให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่นั้น ๆ ได้แก่ ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยทั่วไปเป็นสีน้ำเงิน ภาชนะรองรับขยะมูลฝอยรีไซเคิลหรือขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่เป็นสีเหลือง สำหรับพื้นที่ที่ต้องการเน้นในเรื่องความปลอดภัย อาจจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่มีลักษณะโปร่งใสก็ได้ โดยขอให้มี สัญลักษณ์ที่บ่งบอกประเภทของขยะโดยชัดเจน รวมถึงภาชนะเดิมที่สามารถดัดแปลงได้

สำหรับในพื้นที่ของเอกชน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดท้องถิ่นเพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ของเอกชนที่เปิดให้ประชาชนเข้าไปได้ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยให้เพียงพอและเหมาะสมกับประเภท ปริมาณขยะมูลฝอย และกิจกรรมในสถานที่แห่งนั้น โดยอย่างน้อยต้องมีภาชนะรองรับขยะ มูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ซึ่งพื้นที่ดังกล่าว ได้แก่ ปั้มน้ำมัน หอพัก โรงแรม ห้างสรรพสินค้า สถานที่จำหน่ายอาหาร ตลาดน้ำ/ตลาดนัด/ถนนคนเดิน สถานที่บันเทิง สถานที่ท่องเที่ยว และสถานพยาบาลของเอกชน ฯลฯ

๔.๒.๒ กำหนดจุดหรือสถานที่รวบรวม “ขยะอันตรายจากชุมชน” โดยการจัดวางภาชนะรองรับ ขยะพิษหรือขยะอันตรายจากชุมชนไว้ในพื้นที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่นในหมู่บ้านหรือชุมชนแห่งนั้น อย่างน้อย ๑ จุด

๔.๒.๓ กำหนดวัน เวลา สถานที่ และเส้นทางการเก็บขนขยะมูลฝอยให้แก่ประชาชน และประชาสัมพันธ
ชี้แจงให้ประชาชนทราบอย่างเปิดเผยผ่านสื่อประชาสัมพันธต่าง ๆ เช่น เสียงตามสาย หอกระจายข่าว ป้าย
ประชาสัมพันธ เป็นต้น

๔.๒.๔ จัดให้มีระบบการเก็บขนขยะมูลฝอยแยกประเภทอย่างน้อยให้มีการเก็บขนขยะเปียก แยกออกจากขยะ
ทั่วไป โดยให้มียานพาหนะขนส่งขยะมูลฝอยที่เพียงพอ และดำเนินการตามมาตรฐาน ระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ มาตรการการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนให้ได้รับการกำจัด อย่าง
ถูกต้อง (ปลายทาง) ขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นควรได้รับการจัดการ และกำจัดให้หมดทุกวัน ไม่ควรมีขยะตกค้าง
หรือ ขยะสะสม และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการจัดการขยะมูลฝอย ควรมีการดำเนินการจัดการขยะมูลฝอย
แบบผสมผสาน คือ การจัดให้มีสถานที่หรือศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม เพื่อกำจัดขยะมูลฝอยหรือแปรรูปขยะมูลฝอย
เพื่อผลิตพลังงาน ทั้งนี้ การส่งไปยังศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม เริ่มต้นต้องมีระบบการคัดแยก ขยะมูลฝอยและนำขยะ
มูลฝอยไปใช้ประโยชน์มากที่สุด ส่วนที่เหลือจึงจะนำไปกำจัดยังศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม ซึ่งจะทำให้ขนาดพื้นที่ที่ใช้
ในการกำจัดขยะมูลฝอยลดลง และยังลดต้นทุนการกำจัดอีกด้วย

ส่วนที่ ๔

โครงการ/กิจกรรมแผนปฏิบัติการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

มาตรการที่ ๑ มาตรการการลดปริมาณและคัดแยกขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิด (ต้นทาง)

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. การจัดตั้งภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแยกประเภทในพื้นที่ของตำบลสวนแตง	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ที่มีภาชนะรองรับขยะมูลฝอยแบบแยกประเภทในที่สาธารณะ	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙
๒. ขอความร่วมมือครัวเรือนในพื้นที่ตำบลสวนแตง จัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ที่มีการจัดทำถังขยะเปียกลดโลกร้อน	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙
๓. จุตรวจรวบรวมขยะเปียกในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	รายงานการทิ้งขยะเปียกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙

มาตรการที่ ๒ มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (กลางทาง)

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. การกำหนดวัน เวลา ในการเก็บ ขนขยะมูลฝอยในพื้นที่ ตำบลสวนแตง เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	ร้อยละ ๘๐ ของขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๒. การจัดเก็บและส่งกำจัดของเสียอันตรายชุมชน	ร้อยละ ๖๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ที่มีจตุรรวบรวมของเสียอันตรายชุมชน	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙
๓. การจัดเก็บและส่งกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ	ร้อยละ ๑๐๐ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่ที่มีจตุรรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อ	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙

มาตรการที่ ๓ มาตรการเพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนให้ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง (ปลายทาง)

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. โครงการลดขยะและคัดแยกขยะมูลฝอย จากต้นทาง ตามหลัก ๓Rs (Resuce,Reuse,Recycle)	ร้อยละ ๘๒ ของขยะบรรจุภัณฑ์ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ มีการนำกลับมาใช้ประโยชน์	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙
๒. กิจกรรมรับซื้อ/แลกขยะรีไซเคิล (โครงการบริหารจัดการขยะตำบลสวนแตง)	ปีละ ๔ ครั้ง	มกราคม - กันยายน ๒๕๖๙

มาตรการที่ ๔ มาตรการด้านการบริหารจัดการ

โครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	ระยะเวลาในการดำเนินการ
๑. บันทึกข้อมูลในระบบสารสนเทศด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลสวนแตง (รายปี มพ.๑) และรายเดือน (มพ.๒)	ร้อยละ ๑๐๐ ของการบันทึกข้อมูลในระบบ(รายปี มพ.๑)และรายเดือน (มพ.๒)	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๒. ติดตามประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงาน	ร้อยละ ๑๐๐ ของการติดตามประเมินผลและรายงานผลดำเนินการ	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙

